

**Odwołanie od wyroku Sądu (siódma sala) wydanego w dniu 23 września 2015 r. w sprawie T-426/13
L'Oreal/EUIPO, wniesione w dniu 19 listopada 2015 r. przez L'Oreal SA**

(Sprawa C-611/15 P)

(2016/C 314/11)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnosząca odwołanie: L'Oréal SA (przedstawiciele: H. Granada Carpenter i L. Polo Carreño, abogadas)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej i Cosmética Cabinas, S.L.

Postanowieniem z dnia 16 czerwca 2016 r. Trybunał (dziewiąta izba) w części odrzucił i w pozostałym zakresie oddalił odwołanie oraz postanowił, że L'Oréal SA pokryje własne koszty.

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 30 września 2015 r. w sprawie T-720/13:
Gat Microencapsulation/EUIPO, wniesione w dniu 1 grudnia 2015 r. przez
Gat Microencapsulation GmbH (dawniej Gat Microencapsulation AG)**

(Sprawa C-639/15 P)

(2016/C 314/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Gat Microencapsulation GmbH (dawniej Gat Microencapsulation AG) (przedstawiciele: adwokaci S. Soler Lerma i M.C. March Cabrelles)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Postanowieniem z dnia 26 maja 2016 r. Trybunał Sprawiedliwości (ósma izba) stwierdził niedopuszczalność odwołania.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunale Amministrativo
Regionale per il Lazio (Włochy) w dniu 17 maja 2016 r. – Comune di Balzola i in./Autorità per le
Garanzie nelle Comunicazioni**

(Sprawa C-275/16)

(2016/C 314/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Comune di Balzola, Comune di Borgo San Martino, Comune di Camino, Comune di Cereseto, Comune di Cerrina, Comune di Frassineto Po, Comune di Gabiano, Comune di Limone Piemonte, Comune di Mombello Monferrato, Comune di Morano Sul Po, Comune di Odalengo Piccolo, Comune di Pietraporzio, Comune di Piovà Massaia, Comune di Pontestura, Comune di Ponzano, Comune di Sala Monferrato, Comune di Serralunga di Crea, Comune di Solonghello, Comune di Villamiroglio, Comune di Montemagno, Comune di Scurzolengo, Comune di Alfiano Natta, Comune di Moncalvo, Comune di Cerro Tanaro, Comune di Tonco, Comune di Castagnole Monferrato, Comune di Casorzo, Comune di Calliano, Comune di Robella, Comune di Grana, Comune di Rocchetta Tanaro, Comune di Odalengo Grande, Comune di Coniolo, Comune di Ozzano Monferrato, Comune di Demonte, Comune di Entracque, Comune di Sambuco, Comune di Roccasparvera, Comune di Argentera, Comune di Gaiola, Comune di Valdieri, Anci Piemonte

Strona pozwana: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni

Pytanie prejudycjalne

Czy w ramach prawidłowej wykładni dyrektywy 1997/67/WE⁽¹⁾ zgodne są z nią przepisy art. 3 ust. 7 dekretu ustawodawczego nr 261/99 i art. 1 ust. 276 ustawy nr 194/2014, uwzględniając, że:

- a) dyrektywa 97/67/WE w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług z późniejszymi zmianami nakłada na państwa członkowskie obowiązek zapewnienia świadczenia powszechnej usługi pocztowej i w tym zakresie przewiduje, że wybieranie przesyłek pocztowych i ich doręczenie na adres odbiorcy powinny być zagwarantowane „nie mniej niż pięć dni roboczych w tygodniu”;
- b) wskazana dyrektywa wspólnotowa dopuszcza możliwość wprowadzenia odstępstw przez krajowe organy regulacyjne, jedynie w „wyjątkowych okolicznościach i warunkach geograficznych”;
- c) włoskie przepisy krajowe (art. 3 ust. 7 dekretu ustawodawczego nr 261 z 1999 r. i art. 1 ust. 276 ustawy nr 190 z dnia 23 grudnia 2014 r. – zwanej „Ustawą o stabilności z 2015 r.”) wymagają natomiast od krajowego organu regulacyjnego przyznania wskazanego odstępstwa w określonym terminie, w sytuacji gdy zarządzający usługą zażąda tego, wskazując na „występowanie szczególnych sytuacji z uwagi na infrastrukturę lub ze względów geograficznych na obszarach o gęstości zaludnienia niższej niż 200 mieszkańców na km²”, również wówczas gdy wskazane sytuacje nie mają wyjątkowego charakteru i dotyczą istotnej części włoskiej populacji (aż do jednej czwartej populacji a zatem – w przypadku obszarów o niskiej gęstości zaludnienia – znacznie rozleglejszego terytorium kraju)?

⁽¹⁾ Dyrektywa 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (Dz.U. 1998, L 15, s. 14).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Handelsgericht Wien (Austria) w dniu 20 maja 2016 r. – RMF Financial Holdings/Heta Asset Resolution AG

(Sprawa C-282/16)

(2016/C 314/14)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Handelsgericht Wien

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: RMF Financial Holdings

Strona pozwana: Heta Asset Resolution AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 1 pkt 2 i pkt 23 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE ustanawiającej ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych⁽¹⁾ w związku z art. 4 ust. 1 pkt 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 575/2013 w sprawie wymogów ostrożnościowych dla instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych⁽²⁾, w myśl których „instytucja kredytowa” oznacza przedsiębiorstwo, którego działalność polega na przyjmowaniu depozytów lub innych funduszy podlegających zwrotowi od klientów oraz na udzielaniu kredytów na swój własny rachunek (tzn. instytucję CRR), należy interpretować w ten sposób, że zakres zastosowania art. 1 ust. 1 dyrektywy 2014/59/UE obejmuje również jednostkę objętą likwidacją (spółkę objętą likwidacją), która nie posiada już przewidzianego prawem bankowym zezwolenia na prowadzenie działalności bankowej tudzież na podstawie ustawowego zezwolenia może wykonywać jedynie czynność (bankową), której celem jest wyłącznie likwidacja jej portfela?
- 2) W przypadku udzielenia na pytanie pierwsze odpowiedzi przeczącej: Czy art. 3 ust. 2 dyrektywy 2001/24/WE Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie reorganizacji i likwidacji instytucji kredytowych⁽³⁾ (zmienionej przez art. 117 pkt 1 dyrektywy 2014/59/UE) należy interpretować w ten sposób, że – również przy uwzględnieniu art. 17 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej – przyjęty przez krajowy organ administracji środek dot. umorzenia jest w pełni skuteczny bez potrzeby dochowywania jakichkolwiek dodatkowych formalności wobec osób mających siedzibę w innych państwach członkowskich (mimo udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze)?